

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Pia Hilaria R. P. Angelini Gazæi E Societate Iesv Atrebatis

Gazet, Angelin

Antverpiae, 1629

S. Macarius Alexandrinus catulum hyænæ cæcum visu donat; illa die
insequenti pellem ouinam ei defert, grati animi indicem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70444](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70444)

S. Macarius Alexandrinus catulum hyæna cæcum visu donat: illa die insequenti pellem ouinam ei defert, grati animi indicem.

Ex Pallad. in eius Vitâ.

INter ferarum tesqua degebat filens
 Macarius alter, ille prodigium viri,
 Prodigium eremi. Nec procul suâ in specu
 Enixa fuerat trux hyæna hyænulam
 Luminibus orbam, postque quàm linguâ diu
 Lambisset, viri more, nec quidquam spei
 Foret aut medelæ, quid ægeret? primoribus
 Corripere labris illa collum filia,
 Dein ferre lenta cœpit ad Sancti casam:
 Hanc fronte pulsans, audit abs antro sonum:
 Ingredere: facili sponte panduntur fores,
 Ingreditur: humili in cespite vt senem videt
 Nescio quid operis molientem, supplici
 Ceruice, gnatham pedibus adsternit viri,
 Et visa fari est, & rogare, vt paruulæ
 Aliquam diei & lucis vsuram daret.

Præ se Macarius apprehensam hyænulam
 (Catulos vti solemus animi gratiâ)
 Erigit; ocellos, quos nouerca clauserat
 Natura, spectat; & manu signans piâ,
 Hos tenuioris rore sputi proluit,
 Tacitè precatus paucula; actutum hæc fores
 Referantur, & mox ad parentem hyænula

Con-

Conversa, risu gaudioque diffluit,
Undique colores atque lumen intuens.

Ambæ cauernam, post peractas gratias,
Senis osculatae dexteram, repetunt suam.

Hic dormiente sobole, sese in pascua
Vicina penetrat mater, & fors deuiam
A grege bidentem nocta raptat, enecat,
Et pelle totâ nudat integerrimè.

Postquam reuisit crastinum Phœbus diem,
Beneuola (gratus est animus etiam feris)
Pellem Macario, eliminando frigori,
Hyæna defert. Hæc ubi inspexit senex
Vestis alienæ spolia, flammaram pares
Retortus oculos pandit, & librans caput,
» Siccine, ait, audax depeculatrix gregum,
» Egon' facinoris audiam consors tui?
» Apage rapinam hinc tu tuam: pauperculi
» Fortasse totum & vnicum peculium
» Ouis ista fuerit, quam vorasti pessima.
» Et mihi reliquias noxiæ fers impudens:
» Hinc te igitur amolire, furta non emo.

Dumque asper increpare pergit idemtidem,
Hyæna pellem tollit abs humo idemtidem,
Et munus oculo postulabundo exhibet.

Contra Macarius reicit & pede & manu,
Et scipione; dumque pertinacior
Fera lacrymando & rugiendo flagitat,
» Aitille tandem: Ni mihi spononderis,
» Nullum deinceps pauperis viri pecus
» Abripere velle, frustra es, & vellus potes
» Quò lubeat asportare, numquam id sumpsero.
» Promitte, sodes. Nulla mora, Sic me Deus,

L 6

» Ita

» Ita iuro sanctè & voueo, dixit bellua
Nutu diserto, & pectori admoro pede.

Ergo receptâ pelle, dicto illi vale,
Frigus aliorum misit, istoc pallio
Amictus humeros Macarius. Quid non potes
Intaminata Sanctitas? Leonibus
Colludere audes, agnus agnis vt solet.

*S. Franciscus Xaverius Petro Vellio in Indiâ
Mercatori ob insignem in pauperes libe-
ralitatem predicat fore, ut mortis diem
presciat; ille ad eam egregie se comparat,
& sibi vino & presenti exequias curat.*

Ex S. Xaverij Vita.

FRANCISCUS etiam noster in partem meâ
Veniat laboris, ille qui per Indicas
Sudavit oras, messis aternæ sator.

Garamantas inter, inter Indos nobilem
Is Institorem, Vellium cognomine,
Præcipui amoris illigarat vinculis:
Huius ope & opibus nunc egenos pauperat,
Nunc eripuerat è lupanari lupo,
Nunc alia cælo digna perpetraverat.

Scortum erat honestus editum natalibus,
Sed, quod subinde stirpibus labem parit,
Inopia scortum fecerat. De fornice
Eruiere miseram gestiens Xaverius,
Et expetendo collocare nuptui,
Dotem abs amico Vellio deposcere

Animo